

[Etusivu](#) > ... > [Perhe- ja Perintöoikeudelliset Asiat](#) > [Perintöasiat](#) > [Periminen](#) > Bulgaria

Periminen

Sisällön tuottaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Bulgaria

Sivu on laadittu yhteistyössä Euroopan unionin notaarien liiton (CNUE) kanssa.

1 Miten kuolemanvaraismääräys (testamentti, yhteinen testamentti, perintösopimus) laaditaan?

Jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka on täydessä ymmärryksessä, voi testamentilla määrätä jäämistöstään.

Testamentti voi koskea testamentintekijän koko omaisuutta. Bulgarian lainsäädännön erityisenä piirteenä on, että testamenttimääräykset eivät voi missään tapauksessa vaikuttaa lakiosaan, vaan niiden voidaan olettaa vaikuttavan pelkästään vapaasti määrättävään jäämistön osuuteen.

Testamenttimääräykset voivat koskea testamentintekijän koko omaisuutta, vain osaa siitä tai tiettyjä omaisuseriä.

Testamenttimääräyksiin voi myös sisältyä ehtoja.

Perimyksen sovellettavassa laissa (*Zakon za nasledstvoto*) säädetään testamenttimääräyksiä koskevasta muotovaatimuksesta. Jos tätä vaatimusta ei ole noudatettu, testamentti ei ole pätevä.

On huomattava, että Bulgarian lainsäädännön mukaan kaksi tai useampia henkilöitä ei voi määrätä jäämistöstään yhdellä testamentilla eikä tehdä testamenttimääräyksiä toistensa tai kolmannen henkilön hyväksi.

Lain mukaan testamentteja on kahdenlaisia: omakätinen testamentti ja notaarin laatima testamentti.

Omakätisen testamentin on oltava testamentintekijän kokonaan itse käsin kirjoittama. Lisäksi testamentintekijän on päivättävä ja allekirjoitettava testamentti. Allekirjoituksen on oltava testamenttimääräysten jälkeen. Testamentti voidaan antaa notaarin tallettavaksi sinetöidyssä kirjekuoressa. Siinä tapauksessa notaari kirjoittaa talletustodistuksen suoraan kirjekuoreen. Todistuksen allekirjoittavat sekä testamentin toimittanut henkilö että notaari, minkä jälkeen se merkitään rekisteriin.

Omakätisen testamentin voi notaarin sijasta antaa tallettavaksi myös jollekin toiselle henkilölle, jonka on välittömästi testamentintekijän kuoltua pyydettävä notaaria julkistamaan testamentti.

Jos henkilö laiminlyö tämän veloitteen, kuka tahansa asianosainen voi pyytää sen paikkakunnan piirituomioistuinta (*rayonen sad*), jossa perimys on alkanut, vahvistamaan määräajan, johon mennessä testamentti on esitettävä notaarille julkistamista varten.

Notaari julkistaa testamentin laatimalla todistuksen, jossa vahvistetaan testamentin kunto ja todetaan sen avaaminen. Todistuksen allekirjoittavat testamentin toimittanut henkilö ja notaari. Itse testamentti liitetään

tähän todistukseen, ja edellä mainitut henkilöt parafoivat testamentin jokaisen sivun.

Notaarin laatima testamentti on tehtävä kahden todistajan läsnä ollessa.

Testamentintekijä ilmaisee suullisesti viimeisen tahtonsa notaarille, joka kirjaa sen ylös sellaisenaan. Sen jälkeen notaari lukee testamentin sen tekijälle todistajien läsnä ollessa. Notaari merkitsee testamenttiin, että nämä muodollisuudet on täytetty, ja mainitsee testamentin laatimipaikan ja -päivän. Sen jälkeen testamentintekijä, todistajat ja notaari allekirjoittavat testamentin.

Jos testamentintekijä ei kykene allekirjoittamaan testamenttia, hänen on ilmoitettava syy siihen, ja notaarin on merkittävä syy muistiin ennen testamentin lukemista.

Tällaisen testamentin julkistaa se notaari, jolle testamentti on annettu tallettavaksi, laatimalla todistuksen, jossa vahvistetaan testamentin kunto ja todetaan sen avaaminen. Todistuksen allekirjoittaa notaari. Itse testamentti liitetään tähän todistukseen, ja edellä mainitut henkilöt parafoivat testamentin jokaisen sivun.

Testamentin voi peruuttaa tekemällä uuden testamentin tai laatimalla notaarin luona asiakirjan, jossa testamentintekijä ilmoittaa peruuttavansa aiemman testamenttimääräyksensä joko kokonaan tai osittain.

2 Miten kuolemanvaraismääräys rekisteröidään?

Rekisteröintiä koskevien sääntöjen (*Pravilnik za vpisvaniata*) mukaan kiinteää omaisuutta ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvia oikeuksia koskevien virallisesti vahvistettujen testamenttien jäljennökset on rekisteröitävä.

Lisäksi kukin rekisterinpitäjä pitää aakkosellista luetteloa notaarien laatimista asiakirjoista ja testamenteista. Luetteloon merkitään niiden testamentintekijöiden nimet, joiden testamentin on laatinut ja pannut täytäntöön notaari, testamenttien peruutukset sekä omakätisen testamentin tehneiden henkilöiden nimet, silloin kun tällaiset testamentit on talletettu notaarin haltuun. Tällöin testamentintekijän nimen kohdalle merkitään sen notaarin nimi, jonka hallussa notaarin laatima asiakirja tai omakätinen testamentti on.

3 Sovelletaanko kuolemanvaraismääräysten sisältöön rajoituksia (esimerkiksi lakiosa)?

Kuten edellä on jo todettu, Bulgarian lainsäädännössä rajoitetaan oikeutta määrätä jäämistöstä turvaamalla testamentintekijän läheisten oikeus lakiosaan. Näihin kuuluvat leski ja lapset (ja jälkeläisten puuttuessa vainajan vanhemmat).

Nämä säännökset sisältyvät perimyksen sovellettavan lain 28 ja 29 §:ään ja koskevat pelkästään tapauksia, joissa perittävältä jää jälkeläisiä, vanhemmat tai puoliso. Tällöin hän ei voi testamenttimääräyksellä tai lahjoituksia tekemällä puuttua heidän lakiosansa. Jäljelle jäävästä osuudesta testamentintekijä voi määrätä vapaasti.

Jos perittävältä ei jäänyt puolisoa, lakiosa määräytyy seuraavasti:

- 1) yhden lapsen (adoptiolapset mukaan luettuina) (tai tämän jälkeläisten) lakiosa on puolet perinnöstä;
- 2) jos lapsia on vähintään kaksi, heidän lakiosansa (tai heidän jälkeläistensä lakiosa) on kaksi kolmasosaa perinnöstä.

Perittävän vanhempien tai yhden elossa olevan vanhemman lakiosa on kolmasosa jäämistöstä. Lesken lakiosa on puolet siinä tapauksessa, että tämä on ainoa perillinen, ja kolmasosa, jos perittävän vanhemmat ovat vielä elossa.

Jos perittävältä jää sekä rintaperillisiä että puoliso, lesken lakiosa on yhtä suuri kuin kunkin lapsen lakiosa. Tällöin vapaasti määrättävä jäämistön osuus on kolmasosa, jos lapsia on yksi, neljäsosa, jos lapsi on kaksi, ja kuudesosa jäämistöstä, jos lapsia on vähintään kolme.

4 Jos kuolemanvaraismääräystä ei ole laadittu, kuka perii ja kuinka paljon?

Jos perittävältä ei jäänyt testamenttia, lakimääräiset perilliset perivät seuraavien sääntöjen mukaisesti:

Jos vainaja oli naimaton eikä hänellä ollut lapsia, perinnönsaajia ovat hänen vanhempansa, joista kumpikin perii yhtä suuren osuuden, tai se vanhemmista, joka on edelleen elossa (perimyksen sovellettavan lain 6 §).

Jos perittävältä jäi pelkästään vähintään toisessa ylenevässä polvessa olevia sukulaisia, heistä läheisimmät perivät yhtä suuren osuuden (perimyksen sovellettavan lain 7 §).

Jos perittävältä jäi pelkästään sisaruksia, nämä perivät kukin yhtä suuren osuuden (perimyksen sovellettavan lain 8 §:n 1 momentti).

Jos perittävältä jäi sisaruksia sekä vähintään toisessa ylenevässä polvessa olevia sukulaisia, sisarukset perivät kaksi kolmasosaa jäämistöstä ja kaukaisemmat sukulaiset kolmanneksen (perimyksen sovellettavan lain 8 §:n 2 momentti).

Jos vainaja oli naimaton, mutta hänellä oli lapsia (adoptiolapset mukaan luettuina), kukin lapsi perii yhtä suuren osuuden (perimyksen sovellettavan lain 5 §:n 1 momentti). Aiemmin kuolleen lapsen osuuden perivät tämän jälkeläiset perimysjärjestyksen mukaisesti.

Jos vainajalta jäi puoliso, mutta hänellä ei ollut lapsia eikä sukulaisia ylenevässä polvessa eikä myöskään sisaruksia (tai näiden jälkeläisiä), leski saa koko jäämistön (perimyksen sovellettavan lain 9 §).

Jos leski perii yhdessä vainajan ylenevää polvea olevien sukulaisten tai vainajan sisarusten tai näiden jälkeläisten kanssa, hän saa puolet jäämistöstä, mikäli avioliiton solmimisesta on perimishetkellä kulunut vähemmän kuin 10 vuotta. Jos avioliitto on solmittu vähintään 10 vuotta ennen perimishetkeä, leski saa kaksi kolmasosaa perinnöstä. Jos leski perii yhdessä vainajan ylenevää polvea olevien sukulaisten ja vainajan sisarusten tai näiden jälkeläisten kanssa, hän saa ensimmäisessä tapauksessa kolmanneksen jäämistöstä ja jälkimmäisessä tapauksessa puolet.

Jos perittävältä jäi puoliso ja lapsia, leski ja lapset perivät yhtä suuret osuudet (perimyksen sovellettavan lain 9 §:n 1 momentti).

Jos ei ole henkilöitä, jotka voisivat periä jonkin edellä kuvatun tilanteen mukaisesti, tai jos kaikki perilliset luopuvat perinnöstä tai menettävät oikeuden vastaanottaa perintö, perintö siirtyy valtiolle, lukuun ottamatta irtainta omaisuutta, asuntoja, työtiloja ja autotalleja sekä sellaisia maa-alueita ja kiinteistöjä, jotka on pääsääntöisesti tarkoitettu asuntorakentamiseen ja jotka siirtyvät sen kunnan omaisuudeksi, jonka alueella ne sijaitsevat.

5 Mikä on toimivaltainen viranomainen

5.1 perintöasioissa?

Perinnön vastaanottamisesta voi ilmoittaa kirjallisesti sen paikkakunnan piirituomioistuimelle, jossa perimys on alkanut. Perinnön vastaanottaminen kirjataan sen jälkeen rekisteriin.

Perintö katsotaan vastaanotetuksi myös ilman kirjallista ilmoitusta siinä tapauksessa, että perillinen toimii tavalla, joka osoittaa selvästi hänen aikovan vastaanottaa perinnön, tai perillinen piilottaa jäämistöön kuuluvaa omaisuutta. Jälkimmäisessä tapauksessa perillinen menettää oikeutensa perintöosaan piilottamansa omaisuuden suhteen.

Perinnön voi myös vastaanottaa sen nettomäärään asti, jolloin perillinen on vastuussa jäämistön veloista ainoastaan vastaanottamansa jäämistöomaisuuden arvoon asti.

Perinnön vastaanottamisesta sen nettomäärään asti on ilmoitettava kirjallisesti piirituomioistuimelle kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona perillinen sai tiedon perimyksen alkamisesta. Piirituomioistuin voi pidentää määräaikaa enintään kolmella kuukaudella.

Piirituomioistuin voi kenen tahansa asianosaisen pyynnöstä kutsua perintöön oikeutetun henkilön luokseen ja asettaa tälle määräajan, jonka kuluessa henkilön on ilmoitettava, vastaanottaako hän perinnön. Jos perillistä vastaan on nostettu kanne, määräajan vahvistaa kannetta käsittelevä tuomioistuin. Jos perillinen ei vastaa määräajassa, hän menettää oikeuden perinnön vastaanottamiseen.

Tällöin perillisen ilmoitus kirjataan rekisteriin, johon merkitään tiedot perinnön vastaanottamisesta ja siitä kieltäytymisestä.

Alle 18-vuotiaat, täysi-ikäiset henkilöt, jotka ovat vajaavaltaisia, valtio ja kansalaisjärjestöt vastaanottavat perinnön automaattisesti sen nettomäärään asti, ja perinnön vastaanottamisesta on ilmoitettava kirjallisesti kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona perillinen sai tiedon perimyksen alkamisesta. Perinnön vastaanottaminen merkitään erityiseen rekisteriin, jota ylläpitää sen paikkakunnan piirituomioistuin, jossa perimys on alkanut.

Testamenttien osalta henkilön, jolla on hallussaan omakätinen testamentti, on välittömästi testamentintekijän kuoltua pyydettävä notaaria julkistamaan testamentti.

Kukin asianosainen voi pyytää sen paikan piirituomioistuinta, jossa perimys on alkanut, vahvistamaan määräajan, johon mennessä testamentti on esitettävä notaarille julkistamista varten.

Notaari julkistaa testamentin laatimalla todistuksen, jossa vahvistetaan testamentin kunto ja todetaan sen avaaminen. Todistuksen allekirjoittavat testamentin toimittanut henkilö ja notaari. Itse testamentti liitetään tähän todistukseen, ja edellä mainitut henkilöt parafoivat testamentin jokaisen sivun.

Jos testamentti on aiemmin annettu notaarin säilytettäväksi (perintölain 25 §:n 2 momentti), kyseinen notaari toteuttaa edellä mainitut toimenpiteet.

5.2 vastaanottamaan perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Perintö siirtyy perilliselle silloin, kun tämä vastaanottaa sen. Perinnön vastaanottamisen oikeusvaikutukset tulevat voimaan perimyksen alkaessa.

Lukuun ottamatta tapauksia, joissa annetaan kirjallinen ilmoitus perinnön vastaanottamisesta, perintö voidaan katsoa vastaanotetuksi myös ilman kirjallista ilmoitusta siinä tapauksessa, että perillinen toimii tavalla, joka osoittaa selvästi hänen aikovan vastaanottaa perinnön, tai perillinen piilottaa jäämistöön kuuluvaa omaisuutta. Jälkimmäisessä tapauksessa perillinen menettää oikeutensa perintöosaan piilottamansa omaisuuden suhteen.

Piirituomioistuin voi kenen tahansa asianosaisen pyynnöstä kutsua perintöön oikeutetun henkilön luokseen ja asettaa tälle määräajan, jonka kuluessa henkilön on ilmoitettava, vastaanottaako hän perinnön. Jos perillistä vastaan on nostettu kanne, määräajan vahvistaa kannetta käsittelevä tuomioistuin. Jos perillinen ei vastaa määräajassa, hän menettää oikeuden perinnön vastaanottamiseen.

Tällöin perillisen ilmoitus kirjataan rekisteriin, johon merkitään tiedot perinnön vastaanottamisesta ja siitä kieltäytymisestä.

Perinnöstä luopumisen osalta noudatetaan samanlaista menettelyä, ja luopuminen rekisteröidään samalla tavalla.

Lisäksi olisi otettava huomioon, että paikallisia veroja ja maksuja koskevan lain (*Zakon za mestnite danatsi i taksii*) 43 §:n mukaan pankkien, vakuutusyhtiöiden ja muiden yritysten sekä kaikkien henkilöiden, jotka ovat sellaiseen perintöön sisältyvien arvopapereiden, varojen tai muiden omaisuuserien velkojia tai velallisia, jonka perimyksen alkamisesta kyseiset henkilöt ovat tietoisia, on ennen jäämistöomaisuuden maksamista, luovuttamista tai siirtämistä lähetettävä omaisuusluettelo kunnalle, jossa perimys on alkanut.

5.3 vastaanottamaan testamenttisaannon vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Asiaan sovelletaan samaa menettelyä kuin perinnön vastaanottamiseen tai siitä luopumiseen.

5.4 vastaanottamaan lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista varten ei ole olemassa erityistä menettelyä. Lakiosaan oikeutettu perillinen, joka ei voi saada koko lakiosaansa testamenttilahjoitusten tai lahjojen takia, voi pyytää tuomioistuinta peräyttämään kyseiset testamenttilahjoitukset ja lahjat (lukuun ottamatta tavanomaisia lahjoja) kuolinpesään ja pienentämään niiden arvoa sen verran kuin on tarpeen perillisen lakiosan täydentämiseksi.

Voidakseen käyttää oikeuttaan lakiosaan sellaisia henkilöitä vastaan, jotka eivät ole lakimääräisiä perillisiä, perillisen on täytynyt ottaa perintö vastaan sen nettomäärään asti.

Jotta voidaan saada selville vapaasti määrättävä jäämistön osuus sekä perillisen lakiosa, on laadittava luettelo kaikista perittävälle kuolinhetkellä kuuluneista omaisuuseristä, joista vähennetään perintölain 12 §:n 2 momentin mukaisesti velat sekä mahdollinen jäämistön arvonn korotus. Jäämistöön lisätään sen jälkeen lahjoitukset (tavanomaisia lahjoja lukuun ottamatta) ottaen huomioon niiden kunto niiden antamishetkellä ja niiden arvo perimyksen alkamishetkellä, kun on kyse kiinteästä omaisuudesta, ja niiden antamishetkellä, kun on kyse irtaimesta omaisuudesta.

Testamenttimääräyksiin perustuvia oikeuksia vähennetään samassa suhteessa tekemättä eroa perillisten ja testamentinsaajien välillä, ellei testamentintekijä ole toisin määrännyt.

6 Esitelkää lyhyesti kansallisen lainsäädännön mukainen perintöasian ratkaisumenettely, mukaan lukien kuolinpesän purkaminen ja sen omaisuuden jakaminen (kertokaa myös, aloittaako tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen perintöasioita koskevan menettelyn omasta aloitteestaan).

Kuolinpesä voidaan jakaa joko oikeuden päätöksellä tai yhteisestä sopimuksesta.

Kaikilla kuolinpesän osakkailla on oikeus omaan osuuteensa sen suuruudesta riippumatta. Kukin perillinen voi vaatia osuuttaan kuolinpesään sisältyvästä omaisuudesta, jos tämä on käytännössä mahdollista. Jos osuudet eivät mene tasan, erotus maksetaan rahana.

Jakaminen yhteisestä sopimuksesta edellyttää kaikkien osakkaiden suostumusta, ja asiasta on laadittava sopimus. Omistusoikeudesta annetun lain (*Zakon za sobstvenostta*) 35 §:n 1 momentin mukaisesti kuolinpesän jakaminen yhteisestä sopimuksesta on tehtävä kirjallisesti ja notaarin on todistettava allekirjoitukset oikeiksi, jos kuolinpesään kuuluvan irtaimen omaisuuden arvo on enemmän kuin 50 Bulgarian leviä tai jäämistö käsittää kiinteää omaisuutta. Jakamisessa yhteisestä sopimuksesta kunkin osakkaan nimellinen osuus kuolinpesästä muunnetaan erilliseksi ja riippumattomaksi omistusoikeudeksi tiettyihin yhteisesti omistettuihin omaisuseriin.

Oikeuden päätöksellä tehtävä jako toteutetaan erityisessä tuomioistuinmenettelyssä siviiliprosessilain 341 §:n ja sitä seuraavien pykälien mukaisesti. Kuolinpesän jakoa koskevaan hakemukseen ei sovelleta vanhentumisaikaa. Oikeuden päätöksellä tehtävä jako on luonteeltaan riita-asian oikeudenkäynti, ja se käsittää kaksi vaihetta.

Ensimmäisessä vaiheessa todetaan, onko kuolinpesän jakaminen ylipäätään mahdollista.

Kuolinpesän osakas, joka pyytää pesän jakamista, esittää piirituomioistuimelle kirjallisen pyynnön, johon on liitettävä

1. perittävän kuolintodistus sekä perintötodistus
2. todistus tai muu kirjallinen todiste jäämistöstä
3. jäljennökset jakohakemuksesta ja sen liitteistä muille osakkaille.

Kuka tahansa muista osakkaista voi asian ensimmäisessä tuomioistuinkäsittelyssä pyytää kirjallisesti myös muiden omaisuserien sisällyttämistä jäämistöön. Lisäksi kuka tahansa osakas voi ensimmäisessä tuomioistuinkäsittelyssä kiistää toisen osakkaan oikeuden osallistua pesän jakamiseen, toisen osakkaan

perintöosuuden suuruuden tai tiettyjen omaisuuserien sisällyttämisen jäämistöön.

Tuomioistuin käsittelee jakomenettelyn yhteydessä kiistat, jotka koskevat syntyperää, adoptioita, testamentteja, kirjallisten todisteiden todenperäisyyttä tai hakemuksia, joissa pyydetään testamenttimääräysten tai lahjoitusten arvon pienentämistä.

Ensimmäisen vaiheen lopuksi tuomioistuin tekee päätöksen siitä, voidaanko kuolinpesä jakaa. Päätöksessä vahvistetaan, mitkä omaisuuserät jaetaan ja miten, sekä määritetään kaikkien perillisten osuudet. Jos tuomioistuin katsoo, että myös irtain omaisuus voidaan jakaa, se päättää, kuka perillisistä saa pitää sen.

Jos kaikki perilliset eivät voi käyttää omaisuutta omia oikeuksiaan vastaavasti, tuomioistuin voi edellä mainitussa päätöksessä tai jossakin myöhemmässä päätöksessä määrätä kenen tahansa perillisen pyynnöstä, kuka perillisistä saa käyttää mitäkin jäämistön osaa kuolinpesän lopulliseen jakamiseen saakka tai millaisia rahallisia korvauksia omaisuutta käyttävien perillisten on maksettava muille perillisille hyvityksenä yhteisen omaisuuden käytöstä.

Toisessa vaiheessa toteutetaan varsinainen jäämistön jako. Tällöin määritetään osuudet ja siirretään yksittäiset omaisuuserät osakkaille, jolloin niistä tulee osakkaiden yksityistä omaisuutta. Tämä tehdään laatimalla pesäluettelo ja arpomalla. Tuomioistuin laatii pesäluettelon asiantuntijalausunnan perusteella perintölain mukaisesti. Kun alustava pesäluettelo on valmis, tuomioistuin kutsuu osapuolet koolle, esittää heille pesäluettelon ja kuulee heidän mahdolliset vastaväitteensä. Sen jälkeen tuomioistuin laatii lopullisen pesäluettelon ja vahvistaa sen päätöksessä. Kun pesäluetteloa koskeva päätös on tullut voimaan, tuomioistuin kutsuu osapuolet arvontaan. Tuomioistuin voi myös jakaa jäämistön perillisten kesken ilman arvontaa, jos osuuksien määrittäminen ja arvonta on mahdoton tai liian hankala toteuttaa.

Jos tietty omaisuuserä on jaoton eikä sitä voida kohdentaa yhteenkään osuuteen, tuomioistuin määrää sen myytäväksi huutokaupalla. Osakkaat voivat esittää tarjouksia huutokaupassa.

Jos jaoton omaisuuserä on asunto, joka on aiemmin ollut puolisoiden yhteistä omaisuutta, joka on jaettu joko toisen puolison kuollessa tai avioerossa, ja jos leski tai entinen puoliso on avioliitossa syntyneiden lasten huoltaja eikä hänellä ole omaa asuntoa, tuomioistuin voi lesken tai entisen puolison pyynnöstä määrätä, että tämä saa osuutensa asunnon muodossa ja että muut perilliset saavat puolestaan muuta omaisuutta tai rahaa.

Jos jaoton omaisuuserä on asunto, kuka tahansa osakkaista, joka asui siellä perimyksen alkamishetkellä ja jolla ei ole muuta asuntoa, voi pyytää asuntoa omana osuutenaan jäämistöstä, jolloin muut perilliset puolestaan saavat muuta omaisuutta tai rahaa. Jos useampi kuin yksi osakas täyttää nämä ehdot ja vaatii asuntoa itselleen, etusijalle asetetaan se osakas, joka tarjoaa suurinta hintaa.

Asunnon saantia koskeva hakemus on tehtävä viimeistään ensimmäisessä tuomioistuinkäsittelyssä sen jälkeen, kun jäämistön jaettavuutta koskeva tuomioistuimen päätös on tullut voimaan. Omaisuuserän osalta otetaan huomioon sen todellinen arvo.

Jos korvaus maksetaan rahana, maksu on suoritettava yhdessä lakimääräisen koron kanssa kuuden kuukauden kuluessa jakamista koskevan tuomioistuimen päätöksen voimaantulosta.

Osakas, jolle omaisuuserä on määrätty hänen osuutenaan jäämistöstä, saa omistusoikeuden maksettuaan rahallisen korvauksen, mukaan lukien lakimääräisen koron, määräajassa. Jos maksua ei suoriteta määräajassa, jakamista koskeva päätös katsotaan mitättömäksi ja omaisuuserä myydään huutokaupalla. Omaisuuserä voidaan myös osoittaa toiselle osakkaalle, joka täyttää vaatimukset ja on määräajassa pyytänyt kyseistä omaisuuserää. Tällöin ei järjestetä huutokauppaa edellyttäen, että osakas maksaa välittömästi omaisuuserän arvioidun arvon, josta on vähennetty hänen oman osuutensa arvo. Saatu rahamäärä jaetaan muiden osakkaiden kesken heidän osuuksiaan vastaavasti.

Oikeuden päätöksellä tehtävä jako voidaan keskeyttää ja jäämistö voidaan jakaa osapuolten välisellä sopimuksella, jonka tuomioistuin hyväksyy.

7 Miten ja milloin henkilöstä tulee perillinen tai testamentinsaaja?

Perintö siirtyy perilliselle silloin kun tämä vastaanottaa sen. Perillinen voi ennen perinnön vastaanottamista

hoitaa jäämistöä ja nostaa hallintaoikeutta koskevia kanteita jäämistön turvaamiseksi.

8 Ovatko perilliset vastuussa perittävän veloista? Millä edellytyksillä?

Vastaanottaessaan osuutensa (jakamattoman osuuden) jäämistöstä lakimääräiset perilliset tai testamentinsaajat saavat myös nimellisen osuuden jäämistöön sisältyvistä perittävän varoista ja veloista.

Perinnön vastaanottavat perilliset ovat vastuussa jäämistöön kohdistuvista veloista kukin oman perintöosuutensa mukaisesti.

Perillinen, joka on vastaanottanut perinnön sen nettomäärään asti, on vastuussa jäämistön veloista ainoastaan vastaanottamansa jäämistöomaisuuden arvoon asti.

Perinnön vastaanottamisesta sen nettomäärään asti on ilmoitettava kirjallisesti piirituomioistuimelle kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona perillinen sai tiedon perimyksen alkamisesta. Piirituomioistuin voi pidentää määräaikaa enintään kolmella kuukaudella. Perinnön vastaanottaminen merkitään tuomioistuimen rekisteriin.

Vajaavaltaiset henkilöt, valtiot sekä kansalaisjärjestöt voivat vastaanottaa perinnön ainoastaan sen nettomäärään asti.

Jos yksi perillisistä vastaanottaa perinnön sen nettomäärään asti, muut perilliset voivat hyödyntää tätä ilman, että se vaikuttaa heidän oikeuksiinsa vastaanottaa perintö tai luopua siitä.

Perinnön vastaanottamisessa sen nettomäärään asti noudatetaan siviiliprosessilakia.

Kuolinpesän velkojat ja testamentinsaajat voivat kolmen kuukauden kuluessa perinnön vastaanottamisesta pyytää erottamaan perillisen omaisuuden testamentintekijän omaisuudesta. Erottaminen suoritetaan kiinteän omaisuuden osalta tekemällä merkintä perittävän kiinteää omaisuutta koskevaan rekisterimerkintään maa- ja kiinteistörekisterilain (*Zakon za kadastara i imotniya registar*) nojalla ja irtaimen omaisuuden osalta esittämällä piirituomioistuimelle hakemus, joka kirjataan rekisteriin, jossa on tiedot perinnön vastaanottamisesta ja siitä kieltäytymisestä.

Ne kuolinpesän velkojat ja testamentinsaajat, jotka ovat pyytäneet omaisuuden erottamista, ovat etusijalla niihin velkoihin ja testamentinsaajiin nähden, jotka eivät ole pyytäneet erottamista. Silloin kun sekä kuolinpesän velkojat että testamentinsaajat ovat pyytäneet erottamista, edelliset asetetaan etusijalle.

Perittävää koskeva täytäntöönpanomääräys voidaan panna täytäntöön myös perillisten omaisuuden osalta, paitsi jos nämä ilmoittavat kieltäytyneensä perinnön vastaanottamisesta tai ottaneensa perinnön vastaan sen nettomäärään asti. Silloin kun perillinen ei ole vastaanottanut perintöä, ulosottomies vahvistaa perimyksen sovellettavan lain 51 §:n mukaisesti määräajan ja toimittaa perillisen ilmoituksen toimivaltaiselle piirituomioistuimelle, jotta se voidaan rekisteröidä asianmukaisesti.

Erityinen tapaus, jossa perillinen on vastuussa perittävän veloista, perustuu korruption torjunnasta ja laittomasti hankitun omaisuuden takavarikoinnista annetun lain (*Zakon za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo*) 150 §:ään, jonka mukaan laittomasti hankittu omaisuus takavarikoidaan myös perillisiltä tai testamentinsaajilta näiden vastaanottaman perinnön määrään asti.

Tällaisissa tapauksissa lakiin perustuvat valtion oikeudet lakkaavat, kun 10 vuoden vanhentumisaika, joka alkaa kulua omaisuuden hankintahetkestä, on päättynyt. Vanhentumisaajan kuluminen kuitenkin keskeytyy kyseisen lain IV luvussa tarkoitetun menettelyn ajaksi.

9 Mitä asiakirjoja ja/tai tietoja tavallisesti edellytetään kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten?

Kiinteää omaisuutta ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvia oikeuksia koskevien virallisesti vahvistettujen testamenttien jäljennökset on rekisteröitävä. Kun on kyse yleistestamentista, kiinteän omaisuuden sijainti tietyssä tuomiopiirissä todistetaan edunsaajan allekirjoittamalla ilmoituksella, ja notaarin on todistettava allekirjoitus oikeaksi. Ilmoituksessa mainitaan kaikki sellainen kiinteä omaisuus, jonka edunsaaja tietää

sijaitsevan kyseisessä tuomiopiirissä. Ilmoitus toimitetaan yhdessä testamentin kanssa rekisterituomarille kiinteän omaisuuden sijaintipaikan tuomiopiirissä.

Rekisterituomarin määräyksestä kiinteän omaisuuden sijaintipaikan kiinteistörekisteri kirjaa omaisuuden rekisteriin, ja rekisteröivät asiakirjat talletetaan rekisteriin, johon yleisöllä on pääsy.

Rekisteröintihakemukseen on liitettävä kaksi notaarin oikeaksi todistamaa jäljennöstä kiinteää omaisuutta ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvia oikeuksia koskevasta, virallisesti vahvistetuista testeistä.

Rekisteriin merkitään myös kiinteän omaisuuden jakamista koskevat sopimukset, tällaisen omaisuuden jakamista tuomioistuimen toimesta koskevat pöytäkirjat, lainvoimaiset tuomioistuimen päätökset, jotka korvaavat tällaiset pöytäkirjat, sekä perittävän velallisten tai testamentinsaajien vaatimukset, jotka koskevat perittävän kiinteän omaisuuden erottamista.

9.1 Onko jäämistön hoitajan nimittäminen pakollista tai pyynnöstä pakollista? Jos on, miten nimittäminen toteutetaan kummassakin tapauksessa?

Jäämistön hoitajaa ei ole pakko nimittää. Testamentintekijä voi määrätä yhden tai useamman oikeustoimikelpoisen henkilön toimimaan jäämistön hoitajana.

Sen paikan piirituomioistuimissa, jossa perimys on alkanut, voi kenen tahansa asianosaisten pyynnöstä vahvistaa määräajan, jonka kuluessa testamentintekijän nimeämän henkilön on otettava tehtävä vastaan. Jos henkilö ei ole määräaikaan mennessä vastaanottanut tehtävää, hänen katsotaan kieltäytyneen siitä.

Piirituomioistuimissa voi vapauttaa jäämistön hoitajan tehtävästä, jos tämä laiminlyö velvollisuutensa tai ei kykene hoitamaan tehtävää tai toimii tavalla, joka on ristiriidassa tehtävän hoitamiseksi tarvittavan luottamuksen kanssa.

9.2 Kenellä on oikeus toimeenpanna perittävän kuolemanvaraismääräys ja/tai hallinnoida jäämistöä?

Ks. edelliseen kysymykseen annettu vastaus.

Muissa tapauksissa, jos perittävältä ei jäänyt testamenttia tai jos hän ei ole nimennyt jäämistön hoitajaa, kuka tahansa perillisistä voi hoitaa jäämistöä ja nostaa hallintaoikeutta koskevia kanteita jäämistön turvaamiseksi.

Perillisen, joka on vastaanottanut perinnön sen nettomäärään asti, on hoidettava jäämistöä yhtä huolellisesti kuin hän hoitaa omia asioitaan. Hän ei voi luovuttaa kiinteää omaisuutta viiden vuoden kuluessa perinnön vastaanottamisesta eikä irtainta omaisuutta kolmen vuoden kuluessa, ellei piirituomioistuimissa ole antanut tähän lupaa. Muussa tapauksessa hän on vastuussa perittävän velvoitteista ilman rajaa. Hän on tilivelvollinen jäämistön hoitamisesta pesän velkojille ja testamentinsaajille.

Silloin kun perintöön oikeutetun asuinpaikka ei ole tiedossa tai kun asuinpaikka on tiedossa, mutta henkilö ei ole ryhtynyt hoitamaan jäämistöä, piirituomioistuimissa nimeää jäämistön hoitajan viran puolesta tai asianosaisten pyynnöstä.

Jäämistön hoitajan on laadittava pesäluettelo. Hän nostaa jäämistöomaisuutta ja kuolinpesän velkoja koskevat kanteet ja vastaa tällaisiin kanteisiin. Voidakseen maksaa jäämistön velat, suorittaa erityisjälkikäädökset ja myydä jäämistöomaisuutta jäämistön hoitajan on pyydettävä lupaa piirituomioistuimelta.

9.3 Mitkä valtuudet jäämistön hoitajalla on?

Jäämistön hoitajan on laadittava pesäluettelo. Hän kutsuu perilliset ja testamentinsaajat osallistumaan tähän tilaisuuteen.

Jäämistön hoitaja ottaa jäämistön haltuunsa ja hallinnoi sitä niin kauan kuin tämä on tarpeen testamenttimääräysten täytäntöön panemiseksi.

Jäämistön hoitajalla ei ole valtuuksia myydä jäämistöomaisuutta, paitsi jos tämä on välttämätöntä ja piirituomioistuimissa on antanut luvan myyntiin kuultuaan ensin perillisiä.

Tapauksia, joissa piirituomioistuin määrää jäämistön hoitajan, käsitellään kohdassa 9.2.

10 Mitä edunsaajan aseman ja/tai oikeudet osoittavia asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavallisesti annetaan perintöasioita koskevan menettelyn aikana tai sen päättyessä? Onko niillä todistusvoimaa?

Jos perittävä oli tehnyt omakätisen testamentin, notaari julkistaa testamentin ja antaa todistuksen sen kunnosta ja avaamisesta.

Lakimääräiset perilliset saavat vainajan viimeisen vakinaisen asuinpaikan kunnanjohtajalta perintötodistuksen osoituksena perillisasemastaan.

Perintötodistus annetaan ainoastaan sellaisten perittävien osalta, jotka olivat kuolinhetkellä kirjoilla väestörekisterissä ja joista on annettu kuolintodistus.

Jos vainaja ei ole Bulgarian kansalainen, mutta hänet on merkitty väestörekisteriin, eikä kuolintodistusta ole laadittu Bulgariassa, perintötodistuksen saamiseksi on toimitettava jäljennös tai ote ulkomaisen väestörekisteriviranomaisen laatimasta kuolintodistuksesta. Silloin kun väestörekisterissä ei ole kaikkia perintötodistuksen antamiseksi tarvittavia tietoja, on toimitettava sen valtion toimivaltaisten viranomaisten antama virallinen asiakirja, jonka kansalainen vainaja on. Asiakirjasta on käytävä ilmi vainajan siviilisääty ja tiedot puolisoista, suoraan alenevassa tai ylenevässä polvessa olevista sukulaisista ja sivusukulaisista toiseen polveen asti (setä, eno tai tati ja sisaren tai veljen lapsi).

Todistuksiin sovelletaan väestörekisteristä annetun lain (*Zakon za grazhdanskata registratsia*) 24 §:n 2 momenttia sekä todistusten antamista väestörekisterin perusteella koskevan asetuksen (*Naredbata za izdavane na udostoverenia vaz osnova na registara na naselenieto*) 9 §:ää. Todistus annetaan lakimääräiselle perilliselle, hänen lailliselle edustajalleen tai kolmannelle osapuolelle, jos tämä tarvitsee sitä käyttääkseen laillisia valtuuksiaan tai jos tällä on notaarin vahvistamaan valtakirjaan perustuva nimenomainen lupa saada perintötodistus.

Todistuksen saamiseksi on esitettävä seuraavat asiakirjat:

- hakemus, joka on tehtävä käyttäen väestörekisterin (GRAO) neuvontatoimiston lomaketta, jossa esitetään vainajan perillisten yhteystiedot; hakemuksen jättää perillinen tai hänen valtuuttamansa henkilö
- jäljennös kuolintodistuksesta (jos todistuksen on antanut jokin toinen kunta)
- hakijan henkilöllisyystodistus
- notaarin vahvistama valtakirja, jos hakemuksen tekee valtuutettu edustaja.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

Päivitetty viimeksi: 03/09/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.